

Постоји ли у Србији особа која истовремено и истоколичински пије квас и кока- колу? Може ли Србија бити истовремено ослоњена на четири стуба, а да се они не размакну, растржући тако државу и народ? Судаћи по властима у Србији – могуће је! Судаћи по здравом разуму – није!

Наше право да не знамо ништа, поводом посете руског председника обасипало нас је ових дана сликом, осмесима, изјавама и извештајима који треба да нас увере да су четири стуба солидан темељ куће на сред пута, а да у тој кући газда уживајући дегустира истовремено оба пића и то без икаквих последица, па и оних логичних – по дигестивни тракт. У оба напитка уживају по команди и остали укућани – и они који не могу да смисле квас, и они којима је кока-кола одвратна. А досадашњи заступници кока-коле (просветљени, јер су остали без пара за то пиће) убеђују да је и квас добар, али да због здравља и светле будућности треба и даље неопходно пити чувени еликсир, воду дуговечности, мудрости, витке линије и среће – кока-кола је то!

Дугогодишњи конзументи и промотери кока-коле нису више (јавно) гадљиви на квас, али на српску минералну воду јесу.

Док маркетиншки магови у Србији не пронађу, или – што је много реалније а и лакше – измисле особу која на зиду држи слике Медведева, Обама и Тадића, а у фижидеру квас и кока-колу, преостаје да без мучнине у глави и стомаку проучимо четири састојка (боље речено пет), које је власт у Србији смућкала у овом најновијем напоју за народ.

Први састојак: Европска унија – Овај елемент је по властодршцима у Србији неопходан, иако је реално да његову обећану а непроверену сласт конзументи неће ускоро осетити. Када (и уколико) се то деси, Србија код Русије губи статус повлашћене нације у трговини и третира се као остале чланице уније. До тада остаје бљутав укус.

Тај састојак државни бармени мешају уз објашњење да Русија нема ништа против уласка Србије у ЕУ, што је требало да звучи као да тај акт Русија подржава. А оно што нису објаснили нити споменули за девет година је чињеница да Србија у оквиру трговинског споразума са Русијом може да извезе много више врста артикала него што то може у ЕУ

и то без икаквих уцена, квота, условљавања друге врсте, једностране настраности зване ССП и осталих понижавања. Тај споразум међутим користе Словенци, па оснивајући фирме у Србији извозе њихове производе у Русију („Горење“). „Фијатова“ фабрика и Крагујевцу је требало да извози гро производње у Русију. Како ће се извоз из Србије у Русију третирати када и ако Србија постане чланица ЕУ, види се и из судбине посла века – инвестиције „Фијата“ у „Заставу“. Међутрговински споразум не обухвата аутомобиле, јер их Руси сматрају производом државе чланице ЕУ, што по уговору који је склопила експертска Влада у Србији са италијанском фабриком и јесу. Овај посао столећа је тако претрпео **фијатско**.

Други састојак: САД – Неопходан слани састојак српских еврoатлантских интеграција. Пошто Србија нема излаз на море, власт у Србији га геостратешком далековидошћу тражи преко Атлантика. Знамо сви како је укусна морска вода.

Трећи састојак: НАТО – Овај састојак многима у Србији има горак укус, док је за министра војног нектар. Повезан је са другим и првим састојком. Власт у Србији покушава да му разблажи укус обећаном, а непровереном слашћу првог елемента, при чему зачин белог шенгена даје битну арому.

Четврти састојак: Русија – Недавно откривен, лансиран и додат, да би три претходна састојка овог пића била пријатнија и питкија широком потрошачком слоју. За потрошаче кока-коле има изразито одвратан укус. За разлику од кока-коле – здраво је пиће.

Пети састојак: Буника (медији) – Неопходан састојак да би потрошачи поверовали како је овај бућкуриш укусно и здраво пиће, а живот у Србији једино са оваквим коктељ мајсторима одржив и достојан човека. Када дејство прође трежњење је веома болно.

Наздрављам квасом.

Живели!!!